

تغییرات ذی توده جلبکهای سبز در منطقه جزر و مدی چابهار (دریای عمان)

بايرام محمد قرنجيك^{۱*}، قباد آذری تاکامی^۲، احسان کامرانی^۳

۱- دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

۲- استاد گروه آبزیان، دانشکده دامپروری، دانشگاه تهران

۳- استادیار گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

چکیده

نوسانات زی توده جلبکهای سبز منطقه جزر و مدی چابهار از فروردین ۱۳۸۴ لغاًیت اسفند همان سال بررسی گردید. نمونه برداری پس از تعیین محدوده مطالعاتی (رویش جلبکی) در آبهای ساحلی و نصب ترانسکتهای لازم در این منطقه، به وسیله کوادرات $50 \times 50\text{ cm}$ به طور ماهانه صورت گرفت. زی توده نمونه‌های جمع‌آوری شده پس از تفکیک گونه محاسبه گردید. شناسایی اولیه گونه‌ها در مرکز تحقیقات شیلات چابهار انجام شد، سپس برای تأیید نهایی اسمای علمی به مراکز معتبر علمی در کشورهای آمریکا و چین ارسال گردیدند. در مجموع ۵ جنس *Ulva* (یک گونه)، *Chaetomorpha* (یک گونه)، *Caulerpa* (یک گونه)، *Enteromorpha* (یک گونه) و *Halimeda* (یک گونه) شناسایی شدند. مقدار کل این جلبکها، Kg ۷۱۸۷۶۰ با میانگین ماهانه ۵۹۸۹۶Kg برآورد گردید. بیشترین مقدار آن در مرداد ماه (۱۰۹۲۶۰Kg) با $15/2\%$ و کمترین مقدار آن در آذر ماه (۵۷۰۸Kg) با $8/0\%$ بود. گونه *Ulva fasciata* با $70/7\%$ بیشترین و *Halimeda tuna* کمترین مقدار را با $2/0\%$ به خود اختصاص دادند.

کلید واژگان: جلبکهای دارویی سبز، زی توده، چابهار، دریای عمان، ایران.

۱- مقدمه

مطالعه روی جلبکهای دریایی سواحل جنوب کشور، بیشتر در زمینه شناسایی بوده که به طور خلاصه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- برای اولین بار در سال ۱۸۴۵ اندلیچر^۱ و دایسینگ^۲ شش گونه جلبک را در سواحل جزیره خارک شناسایی کردند که از این تعداد چهار گونه جلبک قهقهه‌ای و دو گونه جلبک قرمز بود[۱].

- بورگسن^۳ در سال ۱۹۲۹ در سواحل بوشهر، کیش و خارک اقدام به نمونه‌برداری کرد که حاصل آن شناسایی ۱۰۳ نمونه جلبک

بود[۲]. از این تعداد ۲۲ گونه جلبک سبز، ۲۶ گونه جلبک

قهقهه‌ای، ۴۶ گونه جلبک قرمز و ۹ گونه جلبک سبز آبی بود.

- ابهری در سال ۱۳۷۲ در منطقه گواتر، ۳۷ نمونه جلبک را شناسایی و گزارش کرد[۳].

- شوقی در سال ۱۳۷۴، ۴۶ نمونه جلبک را در سواحل استان سیستان و بلوچستان مورد نمونه‌برداری و شناسایی قرار داد[۴].

- در گزارش دیگر ۱۵۳ گونه جلبک در سواحل خلیج فارس

* نویسنده مسئول مقاله: تلفن: ۰۹۱۵۵۴۵۳۰۶۵ E.mail: gharanjik@yahoo.com

1. Endlicher
2. Diesing
3. Borgesen

سبز است. ارزش تولیدات جلبکی کشورهای ژاپن و کره در سال ۱۹۹۸ به ترتیب ۱۰۵ میلیارد دلار بوده است [۱۰]. نظر به هزینه‌های بالای تولید و مصرف روزافزون داروهای شیمیایی و سنتزی و همچنین دارا بودن عوارض جانبی، یکی از مشکلات اساسی برخی از صنایع غذایی و دارویی کشور ایران عدم کیفیت مناسب و کافی نبودن مواد افزودنی طبیعی مناسب است. با توجه به اهمیتها و مشکلات بیان شده و وجود منابع غنی جلبکهای دریایی در سواحل خلیج فارس و دریای عمان و همچنین عدم مطالعه و بررسیهای کافی در زمینه‌های مختلف آنها، می‌توان با فعالیتهای علمی و اصولی روی این جلبکها، با هدف امکان بهره‌برداری بهینه، استراتژی خاصی را تدوین کرد و با اقدام به اجرای پروژه‌های تحقیقاتی در محدوده نوار ساحلی جنوب کشور گامی در جهت تولید مواد غذایی و دارویی طبیعی برداشت.

۲- مواد و روش کار

۱- تعیین محدوده مطالعاتی

منطقه ساحلی چابهار در جنوب شرقی ایران در سواحل استان سیستان و بلوچستان واقع در دریای عمان با موقعیت جغرافیایی^۱ ۳۹°۶۰' طول شرقی و ۱۰°۲۵' عرض شمالی قرار گرفته است. (شکل ۱).

محدوده رویش جلبکی مورد مطالعه در مرز خشکی و آبی به وسیله متر و GPS^۲ دستی اندازه‌گیری شد. با استفاده از اطلاعات مربوط به این اندازه‌گیریها و ثبت موقعیتهای جغرافیایی مختلف، نقشه ساحلی منطقه با استفاده از سیستم GIS^۳ مشخص شد و با تطبیق عکس‌های ماهواره‌ای موجود در سازمان نقشه‌برداری کشور، نقشه نهایی و همچنین مساحت محدوده عملیاتی به دست آمد (شکل ۲).

شناسایی شد که از این تعداد ۱۴۲ گونه مربوط به جلبکهای سبز، قهوهای و قرمز بوده و بقیه جزء گرانوفیتا و سیانوفیتا بوده‌اند [۵].

- بررسیهایی در مورد تغییرات زیستوده سه گونه غالب از جلبکهای قهوهای در سواحل بین جزر و مدی دریای عمان انجام شد [۶].

- فعالیتهایی نیز درخصوص شناسایی جلبکهای دریایی منطقه زیر جزرومدی آبهای ساحلی دریای عمان صورت گرفت [۷].

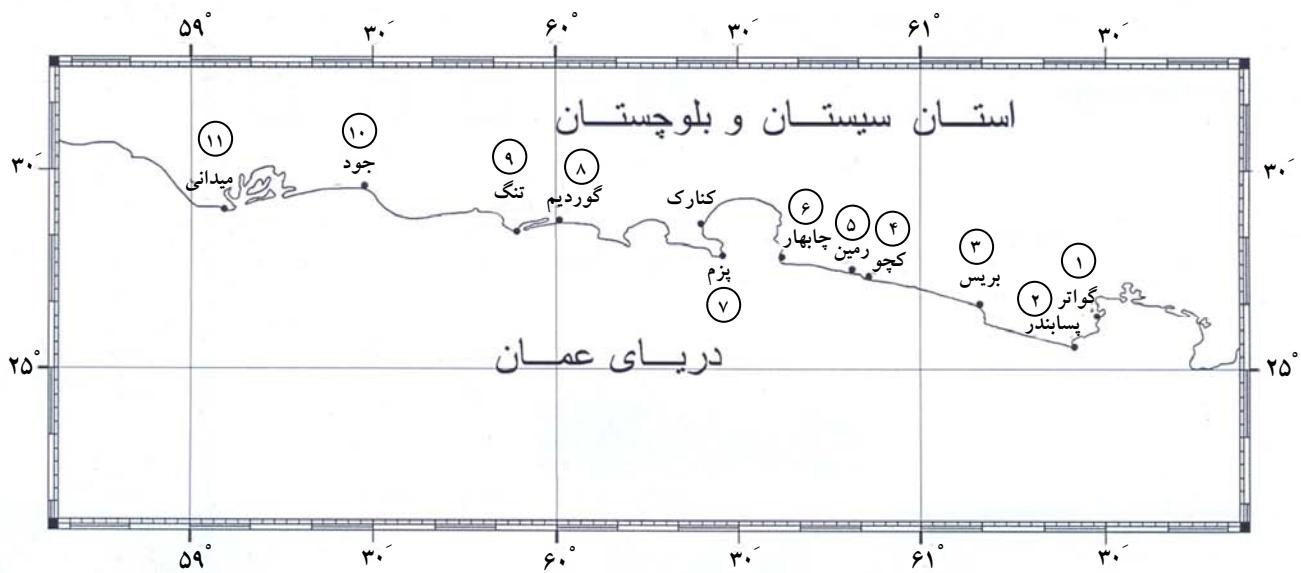
با توجه به تاریخچه ذکر شده، مشخص می‌شود که فعالیت اندکی درخصوص تعیین زیستوده و کاربردهای آنها در کشور صورت گرفته است. در کشورهای دیگر نظری هند، فعالیتهایی درخصوص تعیین زیستوده جلبکهای دریایی مناطق ساحلی صورت گرفته است. نتیجه این فعالیتها در این کشور در نوار ساحلی ۸۰۸۵ کیلومتری، حدود ۷۰۰۰۰ تن، یعنی حدود ۷۰٪، جلبکهای سبز و بقیه جلبکهای قرمز و قهوهای غیراقتصادی بوده است [۸].

جلبکهای سبز بهدلیل دارای بودن مقدار بیشتری از پروتئینها، چربیها، هیدراتهای کربن، اسیدهای آمینه و اسیدهای چرب ضروری، املاح معدنی، ویتامینها، انواع رنگدانه‌ها و بسیاری از مواد آلی مهم دیگر از ارزش تغذیه‌ای بالایی برخوردارند. علاوه بر آن با تحقیقات و آزمایش‌های به عمل آمده در بسیاری از کشورها نظری فیلیپین، برخی آثار دارویی این جلبکها نیز مشخص شده است [۹].

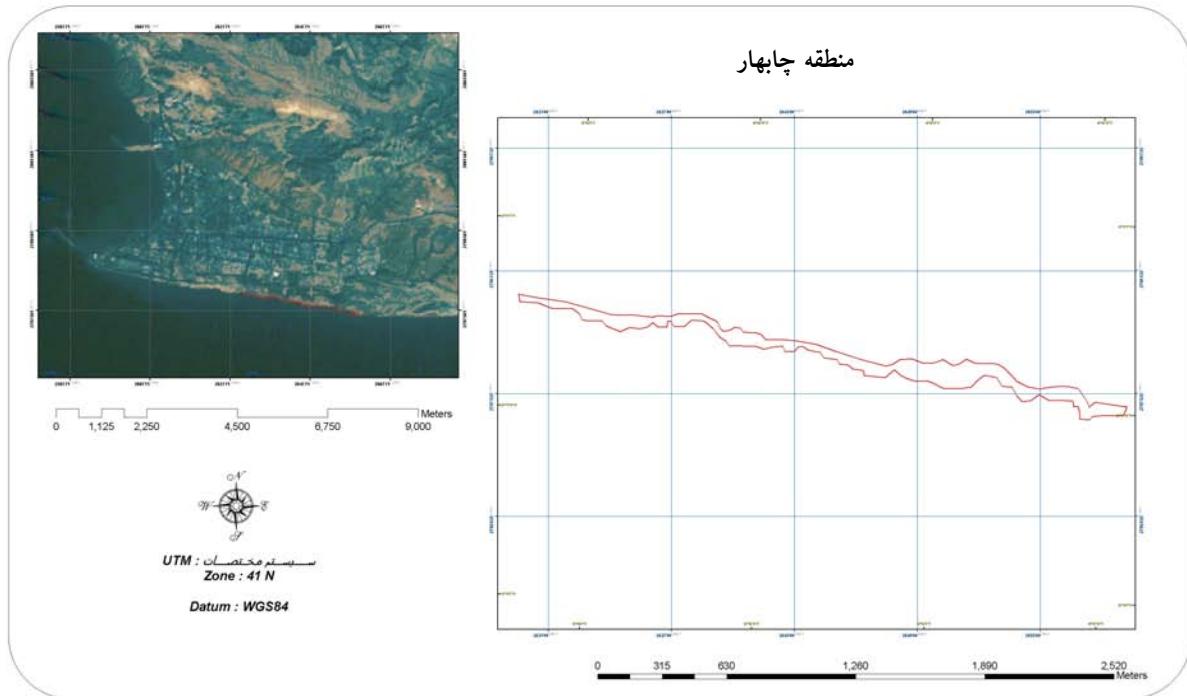
کشورهای زیادی در آسیای جنوب شرقی، اروپا، آمریکای شمالی و جنوبی از دیرباز بهره‌برداریهای وسیعی از جلبکهای دریایی کرده‌اند، به طوری که از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۸ تولید جهانی جلبکهای دریایی از ۳/۲ میلیون تن وزن تر به حدود ۷ میلیون تن رسید. بیشترین مقدار (۷۵٪) مربوط به جلبکهای قهوهای و کمترین مقدار با حدود ۱٪ مربوط به جلبکهای

1. Geographical Position System

2. Geographical Information Systems

شکل ۱ موقعیت منطقه مورد مطالعه در سواحل دریای عمان (سال ۱۳۸۴)

شکل ۲ تعیین محدوده بین جزر و مدى مورد مطالعه در منطقه ساحلی چابهار با استفاده از سیستم GIS (سال ۱۳۸۴)

یکدیگر تفکیک و بهوسیله ترازوی دیجیتالی با دقت $0/1\text{g}$ توزین شدند. همچنین براساس بیشترین حضور هر گونه جلبک در کوادراتهای نمونهبرداری، جایگاه ترجیحی آنها در قسمتهای بالایی، میانی و پایینی محدوده بین جزر و مدی ثبت شد. این عملیات به طور ماهانه در طول یکسال انجام گردید و اطلاعات مربوط به وزن و مشخصات مورد لزوم ثبت شد. نمونههای برداشت شده از مرحله دوم، پس از تمیزشدن و شستشو با قرارگرفتن داخل یک آکواریوم عکسبرداری شدند. این گونهها برای تشییت به مدت دو ساعت داخل فرمالین 10% قرار داده شدند و پس از خارج کردن و گرفتن آب اضافی، بهوسیله تخته‌های پرس، چندین نسخه از هر گونه، هرباریوم جلبکی تهیه گردید.

۴-۲- شناسایی و تعیین کاربردهای دارویی گونه‌های جلبکی

به منظور شناسایی جلبکها و تعیین کاربردهای آنها از منابع موجود در کتابخانه و مکاتبات خارجی استفاده شد و با مشاهده صفات ظاهری، شکل و آرایش سلولی گونه‌های جلبکی اسامی علمی گونه‌ها تعیین گردید [۱۳-۹، ۱۸].

پس از شناسایی اولیه گونه‌ها، مشخصات مربوط به هر گونه از قبیل نام جنس و گونه، تاریخ و محل نمونهبرداری و نام نمونهبردار با کدهای مشخص روی هرباریومهای جلبکی ثبت گردید. یک نسخه از این هرباریومها به منظور تأیید اسامی علمی و تعیین کاربردهای دارویی آنها به مجامع علمی معتبر دنیا از قبیل گروه زیست‌شناسی دانشگاه میشیگان آمریکا، آکادمی علوم اقیانوس‌شناسی جمهوری چین و فیلیپین ارسال شد.

۵-۲- تجزیه و تحلیل داده‌ها

اطلاعات حاصل از توزین گونه‌های جلبکی ترانسکتهاي منطقه در نرمافزار اکسل 2000 به صورت جدولهای ماهانه و اطلاعات خام وارد کامپیوتر شد. سپس با استفاده از همین

۲-۲- ترانسکتبندی و نمونه‌برداری

پس از تعیین محدوده مورد مطالعه و رویش جلبکی در قسمت بین جزر و مدی منطقه ساحلی چابهار، با توجه به گستردگی وسعت منطقه عملیاتی و عوامل مختلفی از قبیل تراکم و پراکندگی رویش جلبکها، محدودیت زمانی در انجام نمونه‌برداری در زمان جزر، کمبود امکانات و نیروی انسانی امکان نمونه‌برداری از تمام منطقه وجود نداشت. بنابراین برای نمونه‌برداری تصادفی و محاسبه زیستوده گونه‌های جلبکی به ترانسکتبندی در پنج نقطه از ساحل به فواصل مساوی در محدوده فوق اقدام گردید [۱۱، ۱۲].

تعداد این ترانسکتها در طول ساحل 5 عدد و در جهت عرضی و عمود بر ساحل بودند، هر یک از این ترانسکتها به 3 قسمت تقسیم شدند. اندازه این ترانسکتها در هر یک از قسمتهای اخیر در جهت طولی 20 متر بود و درجهت عرضی بسته به شب ساحل منطقه از حداقل 5 متر در قسمتهای با شبیه زیاد تا حداقل 15 متر در قسمتهای با شبیه کم تقسیم شدند. با توجه به توضیحات مذکور تعداد ترانسکتها در مجموع 15 عدد بود. پس از تقسیم‌بندی و تعیین ترانسکتها لازم (برای حضور و نمونه‌برداری از ایستگاهها) در ابتدا براساس جدولهای جزر و مدی، زمان و مقدار مناسب جزر برای منطقه چابهار در طول یک ماه مشخص شد. نمونه‌برداری از گونه‌های جلبکی به وسیله کوادرات $50 \times 50\text{cm}$ به طور تصادفی از داخل هر یک از ترانسکتها صورت گرفت که به صورت برداشت کامل تمام گونه‌های واقع در درون کوادرات بود. گونه‌های برداشت شده از داخل هر کوادرات به طور مجزا داخل ظروف پلاستیکی که با برچسب ترانسکتها بالایی، میانی و پایینی مشخص گردیدند، قرار داده شدند.

۳-۲- تعیین زیستوده، عکسبرداری و تهیه هرباریوم

گونه‌های برداشت شده در هر مرحله به آزمایشگاه مرکز تحقیقات شیلاتی چابهار منتقل و شستشو شدند. جلبکهای سبز و گونه‌های مربوط به هر کوادرات به طور جداگانه از

یکسال گردآوری شدند به صورت جدولهای ۱، ۲، ۳ و شکل‌های ۳ و ۴ آورده شده است.

همانطور که از جدول ۱ بر می‌آید در طول سال ۱۱ گونه جلبک سبز به وسیله کوادرات برداشت شد. بیشترین حضور این گونه‌ها در خرداد ماه با ۸ گونه بود و کمترین حضور آنها در ماههای فروردین، اردیبهشت، مهر، آذر، دی و اسفند با ۲ گونه مشاهده شد. تنها گونه‌ای که در تمام ماههای سال در منطقه حضور داشت، *Ulva fasciata* بود و گونه *tuna* نیز فقط در بهمن ماه مشاهده شد. از بین این گونه‌ها، ۷ گونه *Caulerpa mexicana*, *Caulerpa peltata*, *Caulerpa racemosa*, *Chaetomorpha antenina*, *Enteromorpha flexuosa*, *Halimeda tuna*, *Ulva fasciata* دارویی بودند. مشخصات سیستماتیک آنها (جدول ۲) همراه با تصاویر برخی از گونه‌های مهم (شکل ۶-۲) در زیر آورده شده است.

نرم‌افزار، میانگین وزنی مربوط به هر گونه در منطقه بر حسب گرم در مترمربع به دست آمد و با تعمیم دادن این مقدار در مساحت منطقه، میزان زیست‌رسانی کل گونه در هر ماه محاسبه شد. در نهایت با بدست آوردن مجموع مقادیر زیست‌رسانی گونه‌ها در طول یکسال و تعیین انحراف معیار آنها، مقدار سالیانه آنها نیز بدست آمد.

۳- نتایج

با اندازه‌گیری محل رویش جلبکهای دریایی در محدوده بین جزرومدی سواحل صخره‌ای چابهار (شکل ۱) با استفاده از سیستم GIS، مساحت محدوده مورد مطالعه حدود ۱۸/۱ هکتار به دست آمد.

اطلاعات و نتایج حاصل از نمونه‌برداریها و اندازه‌گیریهای وزنی گونه‌های جلبکی منطقه چابهار که به طور ماهانه طی

جدول ۱ حضور ماهانه گونه‌های جلبکهای سبز در مناطق ساحلی چابهار (سال ۱۳۸۶)

ماههای سال گونه													
	اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	شهریور	مرداد	تیر	خرداد	خرداد	اردیبهشت	فروردین
<i>Bryopsis pennata</i>								+					
<i>Caulerpa mixicana</i>								+	+				
<i>Caulerpa peltata</i>								+		+			
<i>Caulerpa racemosa</i>				+				+		+			
<i>Caulerpa scalpelliformis</i>								+					
<i>Chaetomorpha.antenina</i>								+	+				
<i>Chaetomorpha gracilis</i>								+	+				
<i>Enteromorpha flexuosa</i>	+	+						+	+	+			
<i>Halimeda tuna</i>		+											
<i>Ulva fasciata</i>	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
<i>Valoniopsis pachynema</i>	+	+	+	+	+			+	+	+	+		

جدول ۲ مشخصات سیستماتیک جلبکهای سبز نمونه برداری شده (چابهار) (۱۳۸۴)

شاخه	راسته	رده	خانواده	گونه
Chlorophyta	Chlorophyceae	Bryopsidales	Bryopsidaceae	<i>Bryopsis pennata</i> Lamouroux
Chlorophyta	Chlorophyceae	Bryopsidales	Caulerpaceae	<i>Caulerpa mexicana</i> Sond. Ex Kuez.
Chlorophyta	Chlorophyceae	Bryopsidales	Caulerpaceae	<i>Caulerpa peltata</i> Lamx.
Chlorophyta	Chlorophyceae	Bryopsidales	Caulerpaceae	<i>Caulerpa racemosa</i> (Forssk.) W.v. Bosse
Chlorophyta	Chlorophyceae	Bryopsidales	Caulerpaceae	<i>Caulerpa scalpelliformis</i> (tutner) C.Agardh
Chlorophyta	Chlorophyceae	Ulvales	Ulvaceae	<i>Chaetomorpha antenina</i> Bory
Chlorophyta	Chlorophyceae	Ulvales	Ulvaceae	<i>Chaetomorpha gracilis</i> Kuetzing
Chlorophyta	Chlorophyceae	Ulvales	Ulvaceae	<i>Enteromorpha flexuosa</i> (Wulf.) J.Ag
Chlorophyta	Chlorophyceae	Bryopsidales	Halimedaceae	<i>Halimeda tuna</i> (Ellis&Sol) J.V.Lamx.
Chlorophyta	Chlorophyceae	Ulvales	Ulvaceae	<i>Ulva fasciata</i> Delile
Chlorophyta	Chlorophyceae	Siphonocladiales	Valoniaceae	<i>Valoniopsis pachynema</i> (Mart.) Borg.

شکل ۲ *Caulerpa racemosa* (Forssk.) W.v. Bosse

شکل ۱ منطقه ساحلی مورد مطالعه - چابهار

شکل ۴ *Chaetomorpha antenina* Boryشکل ۳ *Enteromorpha flexuosa* (Wulf.) J.Ag

شکل ۶ *Halimeda tuna* (Ellis&Sol) J.V.Lamx.شکل ۵ *Ulva fasciata* Delile

۴- خواص دارویی گونه‌های نمونه‌برداری

شده

Valoniopsis pachynema:

ضدباکتری و ضدقارچ [۹].

Enteromorpha flexousa:

ضدباکتری [۹].

Halimeda tuna:

ضدباکتری، ضدقارچ، ضدکرم، ضدمیکروب [۹].

Ulva fasciata:

ضدباکتری، ضدکرم، ضدقارچ، درمان سوختگی و التیام زخمها [۹].

Caulerpa mexicana:

ضدباکتری، ضدقارچ، کمک در درمان سل، کاهش فشارخون [۹].

Caulerpa peltata:

ضدقارچ، کاهش فشارخون [۹].

Caulerpa racemosa:

ضدباکتری، تهیه آنتی‌بیوتیک، ضدقارچ، کاهش فشار خون، مؤثر در درمان روماتیسم، اثر روی فعالیت پروکسیداز [۹].

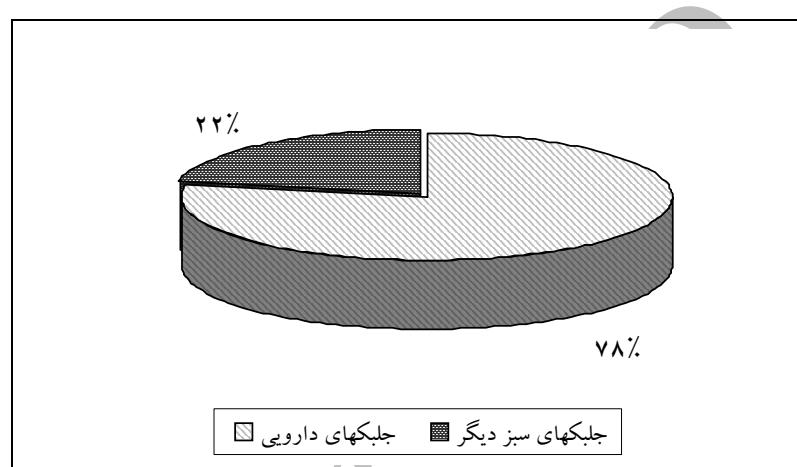
جدول ۳ زی‌توده ماهانه جلبک‌های سبز دارویی منطقه ساحلی چابهار بر حسب کیلوگرم در ۱۸/۱ هکتار (سال ۸۴)

ماههای سال گونه												
	اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	شهریور	مرداد	تیر	خرداد	ردیبهشت	فروردین
<i>Caulerpa mixicana</i>								۱۰۸۷۵/۶	۲۴۵۶/۹			
<i>Caulerpa peltata</i>							۵۳۴۷/۵	۱۰۷۶۷/۲	۱۰۶۹۴/۹			
<i>Caulerpa racemosa</i>				۸۸۱۶/۱		۲۰۹۵/۷	۹۱۷۷/۴		۲۸۱۸/۳			
<i>Chaetomorpha.antenina</i>					۱۷۳۴/۳	۴۰۹۰۰/۸	۱۸۸۶۰/۶	۹۱۷۷/۳	۸۶۷۱/۶			
<i>Enteromorpha flexuosa</i>	۲۵۲۹/۲	۴۱۶۲۳/۴					۶۶۴۸/۲	۶۳۵۹/۱	۹۲۴۹/۶			
<i>Halimeda tuna</i>		۱۳۷۳										
<i>Ulva fasciata</i>	۵۱۹۵۷/۹	۴۹۷۱۶/۸	۹۹۷۲/۴	۵۷۰۸/۸	۳۳۵۲۹/۹	۳۵۶۲۵/۶	۵۸۳۸۸/۴	۶۹۲۳۷/۸	۴۵۸۱۴/۶	۵۱۸۱۲/۴	۳۱۱۴۵/۳	۶۵۶۸۶/۹

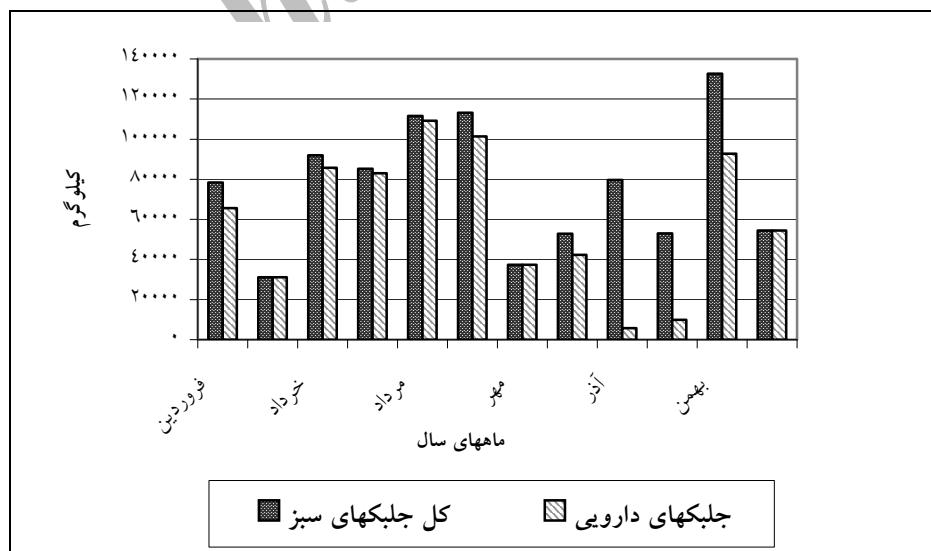
ماه به مقدار $570.8/\text{kg}$ (٪۰.۰/۸) به دست آمد (شکل ۵). با توجه به تقسیم‌بندی سه قسمتی ساحل بین جزر و مدی منطقه مورد مطالعه از بالا به پایین براساس بیشترین حضور هرگونه در داخل ترانسکتها، مناسبترین محل رویش آنها به صورت جایگاه ترجیحی در قسمتهای بالایی، میانی و پایینی مشخص شد (جدول ۴).

مقدار زیتوده کل جلبکهای سبز نمونه‌برداری شده در طول سال، $9216.8/\text{kg}$ و میانگین ماهانه آنها، $7680.5/\text{kg}$ به دست آمد. از این مقدار، $7187.61/\text{kg}$ (٪۷۸) مربوط به گونه‌های دارویی بود که میانگین ماهانه آنها نیز، $5989.6/\text{kg}$ به دست آمد (شکل ۴).

بیشترین مقدار زیتوده جلبکهای سبز دارویی در مرداد ماه به مقدار $10926.1/\text{kg}$ (٪۱۵) و کمترین مقدار زیتوده در آذر

شکل ۴ نمودار نسبت زیتوده جلبکهای دارویی به جلبکهای سبز دیگر در منطقه چابهار (سال ۸۴)

شکل ۵ تغییرات زیتوده کل جلبکهای سبز و دارویی در منطقه چابهار (سال ۸۴)

جدول ۴ جلبکهای سبز نمونه برداری شده به وسیله کوادرات و جایگاه ترجیحی آنها در محدوده بین جزر و مدی (سال ۱۳۸۴)

ردیف	گونه	جایگاه ترجیحی
۱	<i>Bryopsis pennata</i>	میانی
۲	<i>Caulerpa mexicana</i>	میانی
۳	<i>Caulerpa peltata</i>	میانی
۴	<i>Caulerpa racemosa</i>	میانی
۵	<i>Caulerpa scalpelliformis</i>	میانی
۶	<i>Chaetomorpha antenina</i>	بالا
۷	<i>Chaetomorpha gracilis</i>	بالا
۸	<i>Enteromorpha flexuosa</i>	بالا
۹	<i>Halimeda tuna</i>	پایین
۱۰	<i>Ulva fasciata</i>	بالا
۱۱	<i>Valoniopsis pachynema</i>	پایین

می‌گیرند که این امر شرایط دشواری را برای رویش گونه‌های جلبکی دیگر ایجاد می‌کند. تغییرات زی توده آن نیز براساس شرایط محیطی متفاوت در طول سال شاید با تغییر در رشد و اندازه‌های خود، سازگاریهای مطلوب را با محیط ایجاد می‌کند و حضور خود را در منطقه تداوم می‌بخشد.

گونه *Halimeda tuna* نیز همانطور که دیده می‌شود از حضور و زی توده کمتری نسبت به گونه‌های دیگر برخوردار بوده است، دلیل آن را می‌توان در جایگاه ترجیحی رویشی جستجو کرد. زیرا این گونه بیشتر در پایین‌ترین قسمت محدوده بین جزر و مدی و در حاشیه آب دریا مشاهده می‌شود. بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که این گونه عملاً در معرض برخورد مستقیم امواج دریا قرار می‌گیرد و در نتیجه محیط رویشی دشوارتری دارد. بقیه گونه‌ها نیز به صورت پراکنده و به مقدار کم و بیش یا تراکم‌های مختلف در حدود این دو قرار داشتند.

اگر خواسته باشیم مقایسه‌ای بین وضعیت جلبکهای کشور هند با اندک جلبکهای منطقه مورد مطالعه کرده باشیم می‌توان به طور مختصر چنین عنوان کرد که کشور هندوستان با نوار ساحلی حدود ۸۰۸۵ کیلومتر در حاشیه اقیانوس هند،

۵- بحث

با توجه به نتایج به دست آمده درخصوص حضور و مقدار زی توده، معلوم می‌شود که بیشترین مقادیر آنها در فصل تابستان است و در دیگر موقع تقریباً از پراکنش یکسانی برخوردارند. دلیل اصلی آن را می‌توان دوره مانسون که از خرداد ماه شروع می‌شود و تا اواخر فصل تابستان ادامه دارد، دانست. زیرا در این موقع از سال دریا متلاطم شده، امواج سهمگینی تولید می‌شود. این امواج پس از شکست در ساحل مسافت بیشتری را طی می‌کنند و قسمت بیشتری از ساحل را تحت پوشش قرار می‌دهند. از طرف دیگر چون جلبکهای سبز اغلب در قسمتهای بالاتر محدوده بین جزر و مدی رویش دارند، با شروع مانسون از محلهای رویش بیشتری برخوردار می‌شوند و در نتیجه پوشش و تراکم افزون‌تری دارند. همانطور که جدول ۱ و ۳ نشان می‌دهد، تنها گونه‌ای که در تمام طول سال در منطقه حضور داشت و از زی توده بیشتری هم برخوردار بود، *Ulva fasciata* بوده است. این امر را می‌توان به مقاومت زیاد این گونه در برابر گرما و خشکی نسبت داد؛ زیرا قسمتهای بیشتری از محدوده بالای بین جزر و مدی در هنگام جزر، مدت زمان بیشتری بیرون از آب قرار

نیز حدود ۱۳۸ برابر می‌باشد، که این مقدار اندکی کمتر است ولی با کمی تأمل می‌توان تقریباً برابر فرض کرد. با توجه به موارد ذکر شده چنین نتیجه می‌شود که با ادامه این طرح و مطالعه روی جلبکهای دریایی کل سواحل استان سیستان و بلوچستان و خلیج فارس می‌توان میزان زیستوده و تعداد گونه‌های بیشتری به دست آورد. در آخر پیشنهاد می‌شود، به منظور شناسایی و تعیین زیستوده دقیق‌تر و همچنین خواص موجود دیگر از این گونه‌ها در منطقه ساحلی جنوب کشور، این عملیات به صورت مونیتورینگ در طول چند سال به طور مکرر صورت پذیرد و طرحهای تحقیقاتی جامع درخصوص تکمیل و تعیین ارزشهای دارویی و دیگر خواص آنها انجام شود، تا از این منابع که در سواحل جنوبی به فور وجود دارند و کمتر توجهی به آنها شده است، بهره برداری بهینه و اصولی صورت پذیرد.

۶- سپاسگزاری

در پایان از همکاران، بخصوص کارکنان بخش اکولوژی و تکثیر و پرورش در مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور چابهار که در انجام طرح نهایت همکاری با اینجانب را داشتند، کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

نزدیکترین کشور به ایران است که در مورد زیستوده جلبکهای دریایی مطالعاتی انجام داده است. علاوه بر آن به عنوان مشترک بودن در آبهای آزاد با دریای عمان، ممکن است شبهاهای بسیاری در خصوصیات اکوسیستم آبی و در نتیجه جلبکهای دریایی با این منطقه داشته باشد.

در کشور هند حدود ۷۰۰ گونه جلبک دریایی از مناطق مختلف ساحلی آن شناسایی شده است. از این تعداد کل جلبکهای اقتصادی (حدود ۷۰ گونه) نزدیک به ۱۰٪ است که سهم جلبکهای سبز مورد استفاده از آن نزدیک به ۲۰ گونه معرفی شده است. همچنین میزان زیستوده کل در این کشور بیش از ۱۰۰۰۰۰ تن وزن خشک بوده که از این مقدار نیز سهم جلبکهای سبز اقتصادی مورد استفاده در این کشور حدود ۱٪ (۱۰۰۰ تن) گزارش شده است [۸].

در این طرح تعداد جلبکهای دریایی سبز دارویی نمونه‌برداری شده در منطقه مورد بررسی ۷ گونه بوده و میزان زیستوده به دست آمده از این منطقه نیز ۷۱۸۷۶۱/۷۶ کیلوگرم وزن تر (حدود ۷۲ تن وزن تر یا نزدیک به ۷/۲ تن وزن خشک) بوده است. اگر مقایسه در طول نوار ساحلی صورت پذیرد، به این ترتیب خواهد بود که طول نوار ساحلی کشور هند (۸۰۸۵ کیلومتر) در مقایسه با طول منطقه مورد مطالعه هند (۵۵km) حدود ۱۴۷ برابر است. در صورتی که تعداد گونه‌های جلبکهای سبز اقتصادی کشور هند تنها ۳ برابر و زیستوده آن

۷- منابع

- [۱] ابرهی س. ر؛ «گیاهان ماقروسوکوپی بین جزر و مدی خلیج گواتر»؛ پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات؛ انتشارات دانشگاه تهران؛ ۱۳۷۲؛ ۱۲۵ ص.
- [۲] شوقی ح؛ بررسی و شناسایی جلبکهای سواحل استان سیستان و بلوچستان؛ مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور (چابهار)؛ ۱۳۷۴؛ ۸۰ ص.
- [۳] سهراei پور ج، رییعی ر؛ «لیستی از جلبکهای دریایی سواحل خلیج فارس و دریای عمان (استان هرمزگان)»؛ مجله گیاه‌شناسی ایران؛ جلد ۸، شماره ۱، ۱۳۷۷؛ ۳۰ ص.

- [1] Endlicher S. L., Diesing C. M.; Enumeration algarum, quas ad oram insulae karek, Sinus persici legit Theodoras kotschy.-Bot. Zeitung; 1845; 3: 268-269.
- [2] Borgesen F.; Marine algae from the Iranian Gulf especially from the nnermost part near Bushehr and Khark; 1939; Part: 1. pp. 47-141.

- [12] Midddelboe A. L., Jensen K. S., Brodersen K.; «Pattern of Macroalgal distribution in the Kattegat-Baltic Region»; *Phycologia*; 1997; 36 (3): 207-219.
- [13] Richardson W. D.; «The Marine Algae of Trinidad West Indies»; *Bulletin of the British Museum (Natural History) Botany*; 1975; 5(3): 73-74.
- [14] Nurulislam A. K. M.; Contribution to the Study of the Marine Algae of Bangladesh; *Bibliotheca Phycologica*; 1976; p. 253.
- [15] Tseng C. K.; Common Seaweeds of China; Science Preess, Beiting China; 1983; 314.
- [16] Shaikh W., Shameel M.; «Taxonomic study of Karachi, Pakistan»; *Pakistan Journal of Marine Science*; 1995; 4(1):9-38.
- [17] Aliya R., Shameel M.; «Taxonomic Study of Coenocytic Green Alga monly growing on The Coast of Karachi. Pakistan»; *Journal of Marine Sciences*; 1996; 5(1): 47-68.
- [18] Wynn M. J., Jupp B. P.; The Benthic Marine Algae Flora of The Sultanate of Oman; *Botanica Marina*; 1998; 41: 7-14.
- [19] قرنجیک ب. م.; «بررسی تغییرات تراکم، بسامد و زی توده سه گونه مهم از جلبکهای قهوه‌ای در سواحل استان سیستان و بلوچستان»؛ مجله علمی شیلات ایران؛ سال یازدهم، شماره ۳، ۱۳۸۱؛ صص ۹۱-۱۰۲.
- [20] قرنجیک ب. م.; «شناسایی و تعیین پراکنش گیاهان دریایی مناطق زیر جزر و مدی در سواحل استان سیستان و بلوچستان»؛ مجله علمی شیلات ایران؛ سال دوازدهم، شماره ۳، ۱۳۸۲؛ صص ۱۲۷-۱۴۰.
- [21] Kaladhran P., Kaliaperumal N.; «Seaweed industry in India Naga»; *The Iclarm Quarterly*; 1999; 22 (1): 11-14.
- [22] Trono J. R., Gavino C.; Field Guide and Atlas of The Seaweed Resources of The Philippines; 1997; p. 306.
- [23] Oliveira E. C.; Exploitation and Cultivation of agar producing seaweed in Iran; Regional workshop on marine biotechnology; Qeshm Island, Iran; 2002; p. 87.
- [24] Scrosati R.; The Relationship Between Stand Biomass and Frond Density in the Clonal algae *Mazzaella Cornucopiae* (Rhodophyta, Gigartinaceae); Fifteen International Seaweed Symposium, Norway. Kluwer Academic Publisher; 1996; 326/327: 2-259.